

Rouwdienst

ter gelegenheid van het overlijden van Ds. L. Huisman,
geboren 03-10-1926, overleden 15-12-2004,

op 20 december 2004

door Ds. J. M. Kleppe vanuit de Gereformeerde Kerk Potchefstroom Oos.

Wij beginnen met u te lezen van de begrafenisbrief:

Begrafnisbrief

GESEËND is die God en Vader van onse Here Jesus Christus wat na Sy grote barmhartigheid ons die wedergeboorte geskenk het tot 'n lewende hoop deur die opstanding van Jesus Christus uit die dode, sodat ons 'n onverganklike en onbesmette en onverwelklike erfenis kan verkry, wat in die hemele bewaar is vir ons, wat in die krag van God bewaar word deur die geloof tot die saligheid wat gereed is, om geopenbaar te word in die laatste tyd.

1 Petrus 1 : 3 – 5

Met diepe smart, maar ook dankbaar dat hy sy wens verkry het, deel ons u mee, dat die Here Sy kind en kneg, en my geliefde man, ons liewe en sorgsame vader, skoonvader en grootvader tuis gehaal het

LAMBERTUS HUISMAN
Verbi Divini Minister

in die leeftyd van 78 jaar.

*Die hoop moet al ons leed verzachten.
Komt, reisgenoten, 't hoofd omhoog!
Voor hen, die 't heil des Heeren wachten,
zijn bergen vlak en zeeën droog.
O, zaligheid, niet af te meten,
o, vreugd, die alle smart verbant!
Daar is de vreemd'lingschap vergeten,
En wij, wij zijn in 't vaderland!*

Mevr. A. H. Huisman, kinders en kleinkinders.

Votum en zegen

Zingen: Psalm 27 : 4 en 6

*My hart sê my, omring deur donkerhede:
“O, soek die Heer, die bron van lig en krag.”
Ek soek u aangesig in my gebede;
verberg dit nie, wanneer ek op U wag.
Wys tog u kneg nie af, dat ek, o Heer,
die glans van u genade nooit ontbeer.
U is my hulp, die God van heil op wie
ek vas vertrou – begeef, verlaat my nie!*

*As ek op aard, deur soveel smart omgewe,
omring deur droefenis en dood en rou,
nie meer sou glo, dat ek in hierdie lewe
die goeie van Gods hand nog sal aanskou-
dan het ek lankal in my druk versmag.
Wees sterk, my siel, wees altyd sterk en wag!
Die Heer sal hoor en op jou roepstem merk,
Hy sal jou weer met nuwe krag versterk!*

Schriftlezing: Psalm 9 : 1 – 11

Vir die musiekleier; op die wijsie van: “Sterf vir die Seun.” ’n Psalm van Dawid.
2 Ek wil die HERE loof met my hele hart; ek wil al u wonders vertel.
3 In U wil ek bly wees en juig; ek wil psalmsing tot eer van U Naam, o, Allerhoogste,
4 omdat my vyande agteruitwyk, struikel en omkom van voor U aangesig.
5 Want U het my reg en my regsak behandel; U het gaan sit op die troon, o regtveerdige regter!
6 U het die heidene gedreig, die goddelose laat omkom, hulle naam uitgedeld vir ewig en altyd.
7 Die vyande het omgekom – puinhope vir ewig; ook die stede wat U verwoes het; hulle gedagtenis,
ja, dié het vergaan.
8 Maar die HERE sit vir ewig; Hy het sy troon reggesit vir die oordeel.
9 En Hy Self sal die wêreld oordeel in geregtigheid en die volke vonnis met reg.
10 So is die HERE dan ’n rotsvesting vir die verdrukte, ’n rotsvesting in tye van benoudheid.
11 En hulle wat U Naam ken, sal op U vertrou, omdat U die wat U soek, nie verlaat nie, o
HERE!

Gebed

Heere, wij zijn met deze bedroefde familie voor Uw heilig aangezicht nu bijeen, rondom uw heilig Woord, met familiebetrekkingen en met de vrienden en met de belangstellenden. Wil ons in genade gedenken, Heere, en wil bijzonder de familie in barmhartigheid aanzien en wel zo heel bijzonder moeder Huisman, die nu weduwe is en die het zo heel persoonlijk zal moeten ervaren, straks bij de smartvolle herinnering aan één die haar dierbaar was en die zij

nu moet achterlaten op de dodenakker in het graf. We bidden om uw bijzondere ondersteunende genade, Heere, U, Die de moeite en het verdriet aanschouwt, opdat men het in Uw hand zou geven. Tot wien zullen we ook nu heengaan, dan tot U, o Bron van troost en licht? U hebt ook een eigen weg gehouden, samen met hem, die straks zal worden uitgedragen als haar dierbare echtgenoot, ook als haar herder en leraar.

Heere, ondersteun dan, vanonder Uw eeuwige armen en laat Uw oog op haar rusten. We bidden het ook voor de kinderen en voor de kleinkinderen en ook voor de vrienden. Het gemis zal persoonlijk worden doorworsteld. O, wil het kinderhart dan balsemen met de wondere troost van Uw heilig Woord, ja, mocht het zijn met de enige troost in leven en in sterven. O, dat de woorden van vader nog levendig in herinnering zullen blijven. Woorden vol nodiging! Woorden ook, waar nodig, vol bestraffing, vol vermaan, vol van het Woord des Heeren, dat onze zielen kan zaligmaken. Wil ook die kinderen, Heere, met hun kinderen, genadig gedenken en nabij zijn, straks in het gemis, maar dan toch in de verbondenheid met moeder, die de hulp zo nodig heeft en dat bijzonder in de verbondenheid met U, die nooit beschaamt, die het van U verwachten.

Ook voor de vrienden, die zich zo nauw aan hem en aan de familie verbonden wisten, bidden wij om Uw bijzondere, troostvolle en ondersteunende genade, maar ook voor ons allen, zoals wij hier nu bijeen zijn, Heere, och, geef dat wij ook dit sterven zullen opmerken. Het is de sprake, waarmee Gij tot ons komt, dat wij hier geen blijvende stad hebben, maar dat de mens gaat naar zijn eeuwig huis en de rouwklagers in de straten zullen omgaan. Wil dit sterven heiligen aan ons hart, Heere, en doe ons met diepe ernst ook ons levenseinde overdenken, als ook wij zullen staan in het gericht. O, laat het woord, ook het enkele woord, dat nu naar de gelegenheid van dit samenzijn zal gesproken worden, zegenrijk zijn, ook voor ons allen, Heere.

Ook als wij hem nastaren, die ons is voorgegaan, en die nu eeuwig U mag dienen voor de troon, in Uw tempel, met al de heiligen. Heere, dat dat onwaardeerbare goed ook het onze mag zijn, of het onze mag worden. Als we nu zien op het goed, dat Gij hebt weggelegd voor die U vrezende, en dat ook broeder Huisman nu uit loutere genade is ten deel gevallen. Waar ook voor hem nu vervuld is, wat de dichter gezongen heeft: 'Maar 't vrome volk in U verheugd, zal huppelen van zielevreugd, daar zij hun wens verkrijgen. Hun blijdschap zal dan onbepaald, door 't licht dat van Zijn aanzicht straalt, ten hoogsten toppunt stijgen.' Zo menigmaal die enige Naam, die onder de hemel gegeven is tot zaligheid, aangewezen en aangeprezen en nu die Koning te aanschouwen, in Zijn aanbiddelijke schoonheid, in het vergelegen land, zonder het lichaam der zonde en des doods. O, waar alle gebrek is vervuld en alle ongerechtigheid is verzoend, alle zonden zijn geworpen achter Uw rug in een zee van eeuwige vergetelheid.

O, God, geef ons dat te overdenken met toepassing voor onszelf en laat ook voor ons de grote levensvraag rijzen: 'Mijn ziel, doorziet gij uw lot, hoe zult gij rechtvaardig verschijnen voor God? Dat elk woord aan ons hart gelegd, nodigend, vermanend, bestraffend, eens zal terugkeren, als wij staan voor U.

Gedenk ons in dit samenzijn, wil onder ons verkeren als Eén, Die dient. Uw vleugelen uitbreiden, ons te samen gedenken in het dierbare bloed van Uw geliefde Zoon, van Hem, Die dood geweest is en ziet, nu leeft tot in alle eeuwigheid, Die, verhoogd van de aarde, nu altijd leeft aan des Vaders rechterhand en bidt voor allen, die Hem van de Vader gegeven zijn: 'Vader, Ik wil, dat waar Ik ben, ook die bij Mij zijn, die Gij Mij gegeven hebt, opdat zij Mijn heerlijkheid aanschouwen, welke Ik bij U had, van voor de grondlegging der wereld.

Gedenk ons, o Vader van alle barmhartigheid en verzoen onze zonden in het gezegende bloed van Christus. We bidden het van U, uit genade, om Jezus' wil, Amen

Zingen: Psalm 39 : 3 en 5

*O Heer, ontdek my lewenseind aan my;
my dae is by U getel.
En leer my tog, hoe kort van duur ek is:
'n handbreed is my tyd gestel;
'n ademtog en – ek is dit weer kwyt!
Ja, elke mens is nietigheid.*

*En nou, wat is dit, waar ek nog op wag?
Ek hoop op U alleen, o God!
Red my van schuld, die oorsaak van my smart,
en laat die dwaas nie met my spot;
dan swyg ek stil, want U het dit gedoen;
ek wil my met U wil versoen.*

Meditatie:

De woorden uit de Heilige Schrift die we nu willen overdenken, naar aanleiding van het overlijden van broeder Huisman, kunnen we vinden in Psalm 9, en dan bijzonder het 10^e en het 11^e vers. Ik lees het eerst in de Afrikaanse taal en daarna ook in de Hollandse taal:

*So is die HERE dan 'n rotsvesting vir die verdrukke, 'n rotsvesting in tye van benoudheid.
En hulle wat u Naam ken, sal op U vertrou, omdat U die wat U soek, nie verlaat nie, o HERE!*

*En de HEERE zal een Hoog Vertrek zijn voor den verdrukke, een Hoog Vertrek in tijden van benauwdheid.
En die Uw Naam kennen, zullen op U vertrouwen, omdat Gij HEERE, niet hebt verlaten degenen, die U zoeken.*

Geliefde familie Huisman,

Het zijn bijzonder droevige omstandigheden, die ons nu doen samenzijn in Gods huis en rondom Zijn heilig Woord, waaruit troost en verwachting mag geput worden voor het bedroefde hart. Bijzonder willen wij denken aan mevrouw Huisman, de echtgenote van onze overleden broeder Lambertus, in zijn leven dienaar van het Goddelijke Woord, die nu na een lang en zeer smartelijk en ook een zo ontluisterend ziekbed, door de Heere is weggenomen uit dit leven. Maar wat een bijzonder troostvolle gedachte te gedenken, dat zijn sterven erven is geworden en zijn wegnemen een opnemen in de eeuwige heerlijkheid, waar hij zijn wens heeft verkregen.

Er is een volk dat van sterven beter wordt. Dat mag ervaren worden met de dichter Asaf : 'En mij hiertoe door U bereid, opnemen in Uw heerlijkheid.' Daar, waar zij zullen huppelen van zielevreugd. Waar alle gebrek is vervuld, waar alle zonden zijn verzoend, waar alle ongerechtigheid is vergeven, door Hem, Wiens bloed reinigt van alle zonden. Ik bid u met uw kinderen, met de familiebetrekkingen en met uw vrienden bijzonder Gods wondere ondersteunende genade toe, zoals Hij dat alleen maar doen kan en doen wil. Hij houdt de wees en de weduwe staande. En ook voor het toekomstige, wanneer het gemis en de

eenzaamheid in dubbele mate ervaren wordt, is en blijft Hij diezelfde God, Die trouwe houdt en eeuwig leeft en nooit laat varen het werk dat Zijn hand begon.

Er ligt een bijzonder moeilijke, ja, bijna onmogelijke tijd achter u. Verschillende malen heb ik dit ook, nog in aanwezigheid van mijn vrouw als toen, van nabij meegemaakt en bijzonder als we denken ook aan de kinderen, die op hun geheel eigen wijze daar een bijzondere bijdrage aan gegeven hebben. Met de dringende liefde van het hart. Ik zie daar Marjan. Mij is op haar gewezen, hoe ze, ik mag wel zeggen, elke dag, samen met u haar kracht gegeven heeft om met liefde vaders smarten te verlichten. De Heere moge u en allen ook daarin gedenken, naar de rijkdom van Zijn barmhartigheid. En wat is het een bijzondere genade, als we in zulk een weg van bitterheid en tegenspoed mogen volgen. Het zij u toegebeden. De Heere beware u voor de wortelen van bitterheid en wrevel, die leven in het hart van elk mens, bijzonder als we gaan moeten in een weg die onmogelijk is, die we niet gaan kunnen en die we ook niet gaan willen. Maar zou er ook hier voor de Heere iets te wonderlijk zijn? Hij moge u schenken wat de oude Eli eens gelovig mocht belijden, ook in de grootste smarten en in het felste verdriet: 'Hij is de Heere, Hij doe wat goed is in Zijn ogen.' En zoals ook de dichter ervan mocht getuigen toen hij sprak: 'Zijn doen is enkel Majesteit.' Wat zijn we daar goed mee, want die onderwerping geeft rust! Die onderwerping geeft die rust, waarin de Heere kan indalen met Zijn wondere vertroostende genade en die doet zeggen met de dichter van psalm 39: 'En nu, wat verwacht ik, o Heere, mijn hoop die is op U.' Met die God, Die de God van Zijn volk is, de God aller genade en aller vertroosting, kunnen wij het leven aan. 's Levens diepten, 's levens hoogten, door de onmogelijkheid. Wij kunnen met die God ook het leven getroost verlaten.

Het is ook voor de kinderen een heel bijzonder en zeer smartelijk gebeuren. Wij weten dat uit eigen ervaring. Als vader ons ontvalt. Wij zijn allen volwassen, maar juist dan voelen we, dat we kind zijn en kind blijven, en kunnen we de smarten o zo moeilijk onder woorden brengen of uiten, maar we mogen het alles in het verborgen de Heere klagen. De Heere gedenke ook jullie als kinderen in dat gemis, naar Zijn barmhartigheid en ook de kleinkinderen, die ik hier zie.

Jullie hebben, heb ik begrepen, een lieve opa gehad en daarom is er ook verdriet in jullie jonge hart. Grootvader was een man die de Heere vreesde. De Heere heeft hem geroepen uit de duisternis van zijn oude leven tot het wonderbare licht, dat is in het gezegende Evangelie van onze Heere Jezus Christus. De Heere heeft hem ook geroepen om dienaar te zijn van het Goddelijke Woord. Een rijk begenadigd leven, als we daartoe verwaardigd worden. Maar kinderen, kleinkinderen, het moet me toch, ook wat mijn eigen gezin betreft, van het hart: We kunnen de genade van vader, van moeder, niet erven. Dat ligt zo persoonlijk. We hebben zo geheel particulier en persoonlijk nodig, dat God ons hart, ook ons jonge hart, vernieuwt en ons begiftigt met het dierbare geloof, dat zich kenmerkt in de vrucht van het geloof, in een gebroken hart en een verbrijzelde en een verslagen geest. Een liefdessmart over de zonde, een honger en dorst naar Christus en Zijn gerechtigheid. De droefheid naar God, die de Heere eens genadig zal vervullen, in heerlijkheid, in Christus, Zijn geliefde Zoon.

Er zitten ook enkele nauwe familiebetrekkingen van mevrouw Huisman, een zuster, een broer: ook veel sterkte en ondersteuning toegebeden.

Ook de familie Treuren: oude, hartelijke vrienden. Hij hoopt straks nog een enkel woord te spreken. De Heere gedenke ook u en het is, als ik dat als familie mag overzien, toch weer een bijzondere genade, dat u, als moeder, u omringd mag weten, nu juist, in de aanwezigheid, in de tegenwoordigheid, van uw kinderen, van uw kleinkinderen, uw familiebetrekkingen, uw vrienden, die u met liefde bijstaan en met liefde aanhangen.

En, ja, als we de diversiteit zien in de leeftijden, dan zien we: het ene geslacht gaat en het andere geslacht komt, maar het komende geslacht, dat gaat ook weer. En o, hoe zal het dan zijn? Zal het dan goed met ons zijn, als Hij ons zal onderzoeken?

We willen een paar woorden spreken uit de gelezen psalm 9. We wisten dat het gestel van uw man zeer verzwakte. We zijn daar ook persoonlijk verschillende malen getuige van geweest en dat zijn lichaam steeds meer werd afgebroken. We hebben ook gezien de ontluistering en de afbraak van zijn geestvermogens. De Heere spaart geen vlees en bloed. Enerlei wedervaart de rechtvaardige en de goddeloze. Als ons levenseinde maar mag zijn een einde in Christus en in de hoop en de verwachting van de eeuwige zaligheid!

We weten welke bijzondere, grote plaats hij in uw midden heeft ingenomen, ook als uw herder en leraar. Zo is dat ook in ons gezin, maar ook als man van zijn vrouw, als vader van zijn kinderen en als grootvader van zijn kleinkinderen. Ook als vriend onder zijn vrienden en dan heel bijzonder als herder en leraar, als dienaar van het Goddelijke Woord. De laatste jaren waren voor hem zwaar, zeker gezien zijn karakterstructuur. In dat eerste begin daarvan, toen deze ziekte zich kenmerkte en ging openbaren, zwaar en moeilijk. Niet alleen voor hem, ook voor u, als familie, ook als zijn echtgenote, bijzonder voor moeder Huisman, die met Gods hulp en dan, zoals ik zo-even vernam, zo heel bijzonder wel van alle kinderen, maar toch zeer bijzonder van dochter Marjan, zoveel steun en bijstand ondervonden heeft, zelfs, begrijp ik, tot zijn laatste stervenssnik.

Toen is voor hem vervuld: 'Ik zal dan gedurig bij U zijn, in al mijn noden, angst en pijn, U al mijn liefde waardig schatten, wijl Gij mijn rechterhand woudt vatten,' en hij mag nu de Heere dag en nacht dienen, in Zijn tempel, met al de heiligen voor de troon. Hij heeft, uit genade alleen, het loon van een getrouwe dienstknecht gekregen. Hier op aarde is hij nu uitgediend, uitgezucht, hij is uitgestreden en ook uitgezondigd. Die gezegende Heere Jezus, Die hij hier op aarde zo vele jaren, zo vele malen, zo ruim, zo rijk en met de drang der liefde van zijn hart, gepredikt heeft, heeft aangewezen, heeft aangeprezen en gelegd aan het hart van zijn hoorders, Die mag hij nu eeuwig aanschouwen als de Koning in Zijn schoonheid, in het vergelegene land.

Hij is hier nu uitgediend en dan is het sterven van Gods knechten als het sterven van Aäron, de hogepriester van het oude Israëel, die stierf op de hoogte van de berg Hor. Want dan sterven zij als Aäron, die door God ontdaan werd van al zijn heerlijkheid, van al zijn sier, van al zijn ambtelijke kleding, van zijn hogepriesterlijk gewaad. Dan worden we net als Aäron naakt uitgestroopt, naakt uitgekled, en nee, dan sterven we niet als één die zeggen kan: 'Ik heb de strijd goed gestreden, of als één die geridderd werd wegens buitengewone verdiensten als ouderling, als diaken, als predikant; nee, dan worden eerst alle sterren en alle kruisen van onze bijzondere verdiensten, al onze onderscheidingstekens afgenomen, want dan sterven we arm, ontbloot, als een ellendige zondaar, maar steunende op de genade van die gezegende, grote Ambtsdrager, Wiens bloed reinigt van alle zonden en Die altijd leeft om voor de Zijnen te bidden. Dan ontvalt ons ook het kleed van onze eigengerechtigheid, waarin we ons dikwijls zo thuisvoelen en zo graag koesteren. Dan ontvalt ons ook het kleed van onze dierbare ervaringen, van onze bekering, van al onze aangename gestalten. Daar is maar één kleed, waarmee we kunnen bestaan voor God in het gericht, en dat is het allesbedekkende kleed van de bloedgerechtigheid van Christus.

Dat kleed, dat Hij in bloed en tranen geweven heeft, toen Hij kroop als een worm in Gethsémané en toen Hij naakt en uitgetogen hing op Golgotha's kruisheuvel. Daar blijft maar één onderscheidingsteken over, waarvoor we Hem eens eeuwig zullen loven en prijzen, en dat is het bloed van het Lam Gods en het vrijmachtige, soevereine welbehagen des Vaders. Christus heeft er eens de Vader voor gedankt: 'Ik dank U, Vader, Heere des hemels en der aarde, dat Gij deze dingen voor de wijzen en verstandigen verborgen hebt en hebt dezelve de kinderkens geopenbaard. Ja Vader, want alzo is geweest het welbehagen voor U.' En de engelen hebben ervan gezongen in de velden van Efratha: 'Ere zij God in de hoogste hemelen; vrede op aarde; in de mensen een welbehagen.' En Gods kinderen zingen er hier van en straks eeuwig: 'Door U, door U alleen, om het eeuwig welbehagen!'

Ook dominee Huisman, als ik hem zo nu mag noemen, heeft zo, na alle decorumverlies, dit leven verlaten, maar om in te gaan in de vreugde zijns Heeren. Waar alle zonden geworpen zijn in een zee van eeuwige vergetelheid en waar de blinkende Morgenster aller zonden duisternis en aller zonden smart verdrijft. Want het volk, dat daarin woont, zal vergeving van ongerechtigheid ontvangen hebben. Eeuwige blijdschap zal op hun hoofden wezen. Treuring en zuchting zullen wegvlieden.

En nu onze tekst:

‘En de HEERE zal een Hoog Vertrek zijn voor den verdrukte, een Hoog Vertrek in tijden van benauwdheid. En die Uw Naam kennen, zullen op U vertrouwen, omdat Gij, HEERE, niet hebt verlaten, dengenen die U zoeken.

Bijzonder een woord nu tot de nabestaanden, tot de familie met de vrienden:

Deze psalm van David spreekt van strijd en van zijn vele aanvechtingen, want satan is er altijd op uit om de zaligheid te betwisten en het werk Gods verdacht te stellen. Dat is ook een psalm vol overwinning in de Heere. En dan zegt David: ‘En de Heere zal zijn een Hoog Vertrek in tijden van benauwdheid.’ Menigmaal ook nadat de Heere David rust gegeven had van al zijn vijanden, herinnerde hij zich de dagen van zijn omzwervingen, die zo vele waren in de woestijn van Juda. En toen hij daar in de holen en in de hoogten van de spelonken, in die hoog oplopende rotsgebergten, zijn toevlucht zocht in de Heere, opgejaagd en vervolgd als het wild, had hij meermalen vertoefd in de hoogten van de steenrotsen, die hem tot een hoog vertrek waren om te schuilen voor zijn vijanden.

In die hoge plaatsen heeft hij een beeld gezien van die geheel enige schuilplaats in zijn God en daar zingt hij van: ‘De Heere is mijn Burcht en mijn Steenrots, een Hoog Vertrek in tijden van benauwdheid. Een veilige Toevlucht, een Toevlucht bij dag; een Toevlucht ook in het duister van de nachten en dat mag gezegd worden van die God, Die de God van Zijn volk is. Voor al Zijn kinderen is Hij als een hoge Sterkte, waarbinnen zij een schuilplaats vinden, juist temidden van de vloed, die rijst, temidden van het drukkend levensleed, het verdriet, dat zo intens branden kan. En, dat zal persoonlijk moeten doorworsteld worden; beschutting tegen alle gevaar. Immers, God is een Toevlucht en een Sterkte. Hij is krachtiglijk bevonden een hulp in benauwdheid.

De dichter van deze psalm, familie, vrienden, jonge mensen, was een gelukkige dichter. Hij kende een Toevlucht in zijn leven. Hij kende zijn geborgenheid in zijn God. Wat zijn we dan gelukkig met eeuwige heerlijkheid. Het is die God, van Wie de dichter zegt in psalm 146: ‘Hij houdt de wees en de weduwe staande.’ En wat mag dat hoop en moed en verwachting geven voor hen, die het weduwkleed moeten dragen: Een God, Die Zijn grote en dierbare beloften ook getrouw vervult; op wie de arme, de ellendige en de eenzame zich kan verlaten. ‘Die de wees en de weduwe staande houdt.’ De bitterheid en de smarten van de eenzaamheid en het pijnlijk gemis zullen moeten doorleefd worden, doorworsteld worden, straks, als het heimwee verlangen gaat branden. De pijnlijke herinnering aan hetgeen was en u nu allen door de dood is ontvallen, vallen in de beleving moeilijk en zwaar. Maar houd dan in die weg het oog op God gericht. Vertrouw op Hem en de uitkomst zal niet falen. Dikwijls meet de Heere eerst onze schouders, voordat Hij ons een zwaar kruis oplegt, want dan gaat Hij ook Zijn woord vervullen: ‘U zullen als op Mozes’ bee, wanneer uw pad loopt door de zee, geen golven overstromen.’ ‘Die op de hoge God vertrouwt, heeft vast niet op het zand gebouwd.’ David heeft het ook mogen ervaren en de Heere doet het allen ervaren, die in hun schreiend levensleed de toevlucht kinderlijk tot Hem genomen hebben: ‘Hij zal een Hoog Vertrek zijn voor de verdrukte. Een Hoog Vertrek in tijden van benauwdheid.’ Immers, wezenlijke troost en werkelijke veiligheid, wordt alleen in de Heere gevonden.

En ik hoop, dat de Heere u dat ook geeft te ervaren, wanneer Hij zegt: 'Ben Ik u niet beter dan tien zonen?' O, want als we op de omstandigheden zien: de zonde hééft wat teweeggebracht; de zonde heeft de mens verlaagd, vernederd; de zonde heeft de mens 'ontmenst' en ten diepste verwoest, sinds we in het paradijs God alle liefde, alle trouw, alle gehoorzaamheid hebben opgezegd. Daar heeft de grote ontsporing plaats gevonden. Daar zijn we wegens wangedrag weggejaagd uit Gods gemeenschap en daarom zegt Paulus: 'De bezoldiging der zonde is de dood'. Dat is het loon, het harde, wrede zondeloon, het loon dat de zonde haar dienaren uitbetaalt, de ontluistering van wat eens het kroonstuk was van alles wat God schiep. En daarom, als we aan een open graf staan, dan denk ik wel eens: Dan bewijzen we daar de laatste eer aan onze eigen schande. Daar zien wij de volle werkelijkheid van het woord van God, waarin God volvoert de dooddreiging in het verbond der werken: 'Ten dage als gij daarvan eet, zult gij de dood sterven.' Maar dat niet alleen! De eeuwige God heeft in Zijn grote barmhartigheid en naar Zijn eeuwig voornemen, een hoog vertrek gesteld in Zijn geliefde Zoon, de Zaligmaker van Zondaren - Wiens komst wij in deze weken weer overdenken - Die wilde indalen in een verloren mensengeslacht om te zoeken en zalig te maken dat verloren was, voor allen die in hun zonden en ellenden, tot Hem zich ter genezing wenden. Die de boetvaardige zondaar reinigt en heiligt.

En, o, geliefde vrienden, de zondenwonden zijn zo pijnlijk, zo bitter, zo smartelijk; we moeten er aan sterven. Maar er is balsem bereid. Er is hemelbalsem bereid door die gezegende Heere Jezus op het kruisaltaar. Zijn bloed reinigt van alle zonden. O, wat hebben we het nodig! 'Hij heelt gebrokenen van harte en Hij verbindt ze in hunne smarte, die in hun zonden en ellenden, tot Hem zich ter genezing wenden.' De dichter wist het: 'Hij is een Hoog Vertrek voor de verdrukten in tijden van benauwdheid.'

Gods kerk is alle eeuwen door verdrukt. Verdrukt en benauwd geweest en aangevochten. Het is ook het deel van uw geliefde man geweest, van jullie vader. Het is het deel van al Gods knechten in mindere of meerdere mate. De Heere Jezus, die grote Ambtsdrager, heeft eens gezegd: 'Zij hebben Mij vervolgd, zij zullen u vervolgen. Zij hebben Mij gehaat, zij zullen ook U haten. In de wereld zult gij verdrukking hebben, maar hebt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen.' Tot in Zijn afscheidsgesprekken toe, heeft deze grote Leraar der gerechtigheid de Zijnen erop voorbereid, dat zij van alle zijden zouden verdrukt worden, zouden benauwd worden. Ja, Gods kerk en Gods knechten zijn ten diepste veracht. Het is zelfs naar Gods raad, dat zij door vele verdrukkingen moeten ingaan in de eeuwige heerlijkheid. Zijn verdrukten, door onweder voortgedrevenen, ongetroosten, die geen troost kunnen vinden bij de mens van de wereld. Maar, zo zegt David in het elfde vers: 'Maar die Uw Naam kennen, zullen op U vertrouwen, omdat Gij, Heere, niet hebt verlaten degenen die U zoeken.'

Kennen en vertrouwen. Dat zijn de kenmerkende eigenschappen van het waarzaligmakend geloof. Krachtens onze natuurlijke geboorte kennen wij die God niet tot zaligheid. Er is wel een kennen van God in het rijk der natuur, uit het schone werk der schepping. 'De hemelen vertellen Gods eer en het uitpansel verkondigt Zijner handen werk.' Maar de Heilige Schrift leert ons, wie wij geworden zijn door de zonde: verduisterd in ons verstand en vreemdelingen van de verbonden der belofte. Alleen door de bovennatuurlijke, verlichtende werking van God, de Heilige Geest, krijgen wij een geheiligde kennis van God, een verkregen kennis door wedergeboorte uit God, een ervaringskennis, vanuit de verborgen omgang met God. Want daarin, in die verborgen omgang met God, maakt Hij Zijn Naam bekend als de Heilige, als de Rechtvaardige, als de God, Die rechtvaardig is, als Hij de zonde straft naar recht. Maar dat niet alleen: Ook als die God, Die in Christus, de barmhartige, de eindeloos goedertierene en ontfermende God is en Die de boetvaardige zondaar gaarne vergeeft, door het bloed van Christus, op grond van aangebracht en verheerlijkt recht.

En Die de verlost zondaar leert zingen - en dat mag uw man nu voor eeuwig doen - : 'Zijn Naam moet eeuwig eer ontvangen.' O, wat zullen ze huppelen van zielevreugd. Want de grootste verlossing zal zijn als we onszelf voor eeuwig zullen verliezen in de deugden Gods. En dat is ook altijd de boodschap die hij de jaren door heeft mogen brengen. Zeventien jaar heeft hij zo de Hollandse gemeenten mogen bedienen in dat steeds weer wederkerende: 'Zie het Lam Gods, dat de zonden der wereld wegneemt!' Dat was zijn vermaak, zijn leven, zijn blijdschap. Hij heeft ook zeventien jaar als zendeling in Zuid-Afrika, vanuit Sannieshof onder het Tswanavolk mogen dienen: het evangelie van vrije genade mogen verkondigen, evangelisten opgeleid, gemeenten gesticht en kerken gebouwd. Zo heeft hij 34 jaar als een getrouw dienaar gearbeid om zijn hoorders te brengen tot de kennis van God – in Zijn Zoon Jezus Christus, Die Gij gezonden hebt.

Die kennis is ook ons noodzakelijk tot zaligheid en tot ons eeuwig behoud. Niet alleen de verstandelijke kennis, maar de zielsbevindelijke kennis, geleerd door God, de Heilige Geest. Het kennen van Hem, Wien te kennen, het waarachtige en eeuwige leven is. Het kennen van Hem ligt verklaard in Christus. Hij is de schoonste van de mensenkinderen. Hij is het, van Wie de bruid zegt: 'Alles wat aan Hem is, is gans begeerlijk.' Als ik me goed herinner, is dat één van de teksten geweest, waaruit Ds. Huisman gesproken heeft, tijdens zijn 25-jarig ambtsjubileum. 'Alles wat aan Hem is, is gans begeerlijk.' Hij mag het nu eeuwig ervaren: In Hem, in dat gezegende Godslam, ligt immers de volle en rijke inhoud van Gods Naam geopenbaard, waar de dichter van spreekt: Zijn rechtvaardigheid, Zijn heiligheid, Zijn barmhartigheid, Zijn goedertierenheid, Zijn oneindige liefde en Zijn wondere trouw, die Hij aan al Zijn kinderen doet ervaren. In Hem weerspiegelen al Gods deugden als een scherp geslepen briljant.

In die Naam vinden Gods kinderen ook een pleitgrond. Ook in dagen van moeite, van verdriet en van grote zorg. Want dan zegt de dichter: 'De Naam des Heeren is een sterke toren. De rechtvaardige zal daarheen lopen en in een hoog vertrek gesteld worden.' Die Naam is alles vervullend, is heilig, groot en goed. Ze zullen op U vertrouwen, maar dan zullen we al ons ijdel vertrouwen moeten kwijt raken. Dan zullen we ons eigen vertrouwen moeten verliezen, om als een hulpeloze te worden geworpen op die enige Naam, in de hemel gegeven, en steunende op de rijkdom van Zijn Naam. Dan moeten we alles verliezen, om alles te gewinnen. Willen we rijk worden, dan moeten we alles verliezen. Dan moeten we onze naam verliezen. Dan moet onze naam ondergaan, onze grootheid ondergaan, want alleen waar wij gaan verdwijnen, zal die gezegende Naam schitterende verschijnen in al Zijn Middelaarsheerlijkheid. En daarom zegt de dichter: 'Maar die op Hem vertrouwt, op Hem alleen, ziet zich omringd van Zijn weldadigheên.'

Vrienden, dat geldt ons allemaal: Wij moeten al onze waardigheid, al ons vertrouwen verliezen, we moeten ontkleed worden van al onze vermeende rechten. We staan met onszelf zo hoog. We moeten alles verliezen om recht verlegen, recht verloren, verlangend, schuldig en boetvaardig uit te zien, naar de waardigheid van die Ene, naar de waardigheid van Hem, Die het arme, het ellendige en het boetvaardige, bekleedt met het kleed van Zijn gerechtigheid. Christus alleen kon zeggen: 'Vader, Ik heb U verheerlijkt op aarde. Ik heb Uw Naam geopenbaard den mensen, die Gij Mij gegeven hebt. Ze waren Uwe, maar Gij hebt Mij dezelve gegeven.' En Hij is het, Die alleen zeggen kan: 'Vader, Ik weet dat Gij Mij altijd hoort. Vader, Ik wil!' Dat is de pleitende en de eisende Hogepriester: 'Ik wil, dat waar Ik ben, ook die bij Mij zijn, die Gij Mij gegeven hebt.' O, Zijn hart brandt van liefdesverlangen om Zijn bruidskerk voor eeuwig bij Zich te hebben en het brandend verlangen van Zijn bruidsgemeente richt zich ook op Hem. 'Gij hebt niet verlaten degenen, die U zoeken!'

En dan zegt de dichter: 'Gij, die God zoekt, in al uw zielsverdriet, houdt aan, grijpt moed, uw hart zal vrolijk leven.' De dichter spreekt vanuit zijn ervaring. Een ervaringskennis: 'Gij hebt niet verlaten.' En Hij zal hen niet verlaten, ook niet in de eenzaamheid en niet in de smart.

‘Hij houdt de wees en de weduwe staande.’ Hij is die God, Die beloofde, maar het ook zal vervullen: ‘Ik zal u niet begeven, Ik zal u niet verlaten.’ Ook niet als straks uw huis een lege woning is veelal, en als de eenzaamheid u bij ogenblikken aanvliegt en als de stoel van uw geliefde man niet meer bezet is met zijn persoon, maar een lege stoel is. Ook dan: ‘Ik zal u niet begeven, Ik zal u niet verlaten.’

Tenslotte: Want dan gaat de Heere het vervullen en Hij is een Waarmaker van Zijn woord: ‘In de grootste smarten, blijven onze harten in de Heere gerust.’ Met die God kunnen we het moeitevolle leven, ook onze eenzaamheid, weer aan. We kunnen met die God het leven weer door en met die God kunnen we het leven ook getroost verlaten. Ook als weduwe, ook dan, als het ons allen geldt: ‘Schik u, om uw God te ontmoeten.’

En dan moeten we ook heel persoonlijk onszelf die grote vraag stellen: ‘Zal het dan goed met u zijn, als Hij u onderzoeken zal?’ Kunnen we dan dat geëiste gewicht opbrengen voor God, als we worden opgewogen in de onbedrieglijke weegschaal van het recht Gods, want anders blijft niet anders over, dan een verzondigd leven en een vermorste genadetijd. Want dan wacht ons niet het eeuwige leven, maar de eeuwige dood. Want Gods Woord leert ons slechts twee wegen, die uw man altijd duidelijk gepredikt heeft: een eeuwige heerlijkheid of een eeuwige rampzaligheid. En daarom moeten we onszelf eerlijk onderzoeken en afvragen: Waar hebben de roepstemmen, ook het woord van vader, ons gebracht? Waar zijn we er mee gebleven? Wat heeft het uitgewerkt? Zijn we altijd dezelfde gebleven? Misschien onverschilliger geworden? Of heeft het ons gebracht aan de voeten van onze hemelse Rechter? En hebben we Hem om genade leren bidden? Want Hij is ons allemaal voorgegaan en wij zullen volgen. En dan is het van tweeën één, gemeente, zijn woorden zullen eens terugkomen en nu aan de andere zijde: De zaligheid ligt zo ruim, zo rijk verklaard en gepredikt in het grote heil, dat is in het Godslam!

En dan zie ik de kleinkinderen: Gedenk aan je Schepper in de dagen uwer jongelingschap, eer de kwade dagen komen en de jaren naderen, in dewelke ge zeggen zult: Ik heb geen lust in dezelve. Gods kinderen ervaren het: ‘Uw liefdedienst heeft mij nog nooit verdrotten.’ Daarom we eindigen: ‘Zalig zijn de doden die in de Heere sterven van nu aan. Ja, zegt de Geest, opdat zij rusten van hun arbeid en hun werken volgen met hen.’ ‘Zij zullen blij, geleid met lofgezangen, de vreugde voên, die afstraalt van haar wangen. In gestikte klederen zullen zij tot de Koning worden geleid, met alle blijdschap en verheuging.’ Zij zullen ingaan in des Konings paleizen om God eeuwig te loven en te prijzen met al de heiligen voor de troon.

Dan is de smart ingrijpend voor u, als weduwe, voor de kinderen, maar dan zou u hem toch niet terug begeren. En we willen hopen dat de scheiding dan niet voor eeuwig zijn zal. Haast u, om uws levens wil. O, laat ook de grote levensvraag toch altijd maar dicht bij ons zijn: ‘Mijn ziel, doorzie toch uw lot. Hoe zult gij rechtvaardig verschijnen voor God?’

En daarmee eindigen we deze dienst. Wij dan, als gezanten van Christus’ wege bidden u, alsof God door ons bade, wij bidden u van Christus’ wege: laat u met die goedertieren God verzoenen. Amen

Zingen: Psalm 43 : 4 en 5

*Dan gaan ek in na Gods altare,
tot God, my God, my vreugde en lied;
dan speel ek met die harpenare,
dan ruis vir U my blye snare –
vir U, wat my, na kort verdriet,
'n eewge vreugde bied.*

*My siel, wat treur jy nog verslae
en is onrustig in jou lot?
berus slegs in Gods welbehae;
strek uit jou hoop na beter dae.
Verrys, herleef op sy gebod –
my redder is my God!*

Dankgebed

Aan het einde van deze dienst, Heere, zeggen we Uw Naam ootmoedig dank, dat we met deze bedroefde familie en met de vrienden en belangstellenden een ogenblik bijeen waren rondom Uw Woord in Uw huis. Dat Woord, dat zoveel troost bevat, maar ook met zoveel oprechte ernst ons zo persoonlijk aanspreekt. Wil het Woord heiligen voor ons, Heere, opdat het iets mag nalaten voor de dag der eeuwigheid.

En nu dragen we de familie U op, met de moeder in het midden, wanneer we straks zullen staan op de dodenakker. Wil dan niet begeven en verlaten, Heere. Maar och, dat hun harten zich hemelwaarts zullen verheffen en dat hun hoop en verwachting dan op U zal zijn, bij deze smartelijke scheiding. Maar neemt U dan geen afscheid, Heere, wilt U dan ondersteunen en genadig op hen allen neerzien.

Als we de kring van vrienden overzien, dan hebben we ook anderen opgemerkt, ook weduwen, die reeds lang geleden stonden aan het graf en ongetwijfeld komen de herinneringen weer vers en levendig in de zin van de gedachten. Wil ook die nabij zijn! Sterkte, moed en verwachting geven, Heere, een ieder voor zich. Breidt Uw vleugelen over ons uit. Laten alle dingen met stichting en orde plaatsvinden tot sterkte van de familie en boven alles tot de glorie en de eer van Uw Naam, die te prijzen is. Gedenk ons uit genade en verzoen onze zonden, om Jezus' wil, Amen

Slotzegen

Woord ter nagedachtenis door een vriend van de familie, Broeder G. Treuren

Geliefde Alie, kinderen, kleinkinderen,

Als ik een enkel woord wil zeggen, wat vader was en wat mijn vriend was, dan was dit het woord dat ik wilde zeggen: *Dat hij liefhad!* Hij had lief, omdat hij liefde ontmoet had. Op een weg van God af, ontmoette God hem en deed een druppel van Zijn Goddelijke liefde in zijn ziel vallen. En toen werd hij, wat we van onszelf nooit kunnen worden: Toen werd hij zo bedroefd, toen werd hij schuldenaar voor God. Maar die droefheid, die deed hem over de heuvels van Limburg rijden om op een avond toch de prediking van het Evangelie te horen van Ds. Zwerus. En daar is hij aan het woord van God verbonden geraakt. En toen is hij teruggekomen als een verloren zoon. En toen is het toch zo meegevallen voor hem, want God heeft hem niets verweten, net niks! Hij mocht zomaar terugkomen, maar toen heeft hij gevraagd: 'Heere, wat wilt gij nu, dat ik doen zal?' En toen mocht hij door Gods genade dienen in de gemeenten tot vreugde van zijn ouders. Toen kreeg hij het Evangelie te verstaan. Dat Evangelie, dat trok hem om een evangeliédienaar te mogen zijn. En God gaf het hem! Hij riep hem, riep hem.

Zo mocht hij, na studie, in Vlaardingen beginnen aan zijn herder- en leraarschap. Wij mochten hem uit Gods hand ontvangen. En ik weet nog de tekst, waarmee hij dus de dienst begon. Dat was zo tekenend. Hij zei: 'Ik ben in het midden van u, als één die dient.' En dat hebben we ervaren! En dat kòn hij, en dat dééd hij, omdat hij een dienende Jezus gezien had.

En het verschil tussen die dienende Jezus en hem, als schuldige zondaar, was zo groot, dat hij zijn hele leven een schuldenaar aan vrije genade gebleven is.

Twaalf jaren heeft hij in Vlaardingen mogen staan. Door Gods genade werden we “broeders”. Nooit te vergeten: die droefheid naar God, die een onberouwelijke bekering tot zaligheid werkte. Toen zagen God en wij allebei hetzelfde: We zagen een verloren leven. Het was stuk door eigen schuld. Maar, die droefheid, die werkte wel wat uit; en dat heeft nu uitgewerkt bij Bertus, dat God nu al het schuim van de smelt weggedaan heeft en nu ziet hij, met de Heere, hetzelfde: een nieuwe schepping, een nieuw beeld, zonder zonde en daar is hij eeuwig blij mee. Dus na een innige zieledroefheid, hartelijke vreugde in God.

Ik wil het toch zeggen hier, hoor, het is de moeite waard om God lief te hebben, om God te dienen. Want God vraagt niets meer van ons. Ga naar de kribbe! Daar heeft God alles gezegd, wat Hij te zeggen had. Mijn geliefde Zoon, in Dewelke Ik al Mijn welbehagen heb. En als we nu aan deze Jezus genoeg hebben, kinderen, aan deze Heere Jezus, als je Hem lief mag hebben, dan heb je voor altijd alles, hoor. Dan heb je voor altijd alles!

In Vlaardingen heeft hij het Evangelie gepreekt en dat heeft hij ook op een bijzondere wijze mogen doen. Hij heeft de nodiging van het Evangelie doen uitgaan en die heeft hij doen uitgaan - naar het woord van God - tot hongerigen en dorstigen, tot ellendigen en bekommerden, mensen die belast en beladen waren en hij heeft hen gebracht tot aan de voeten van het kruis. Dat was het liefste werk van Bert.

Maar die nodiging, die deed hij niet alleen uitgaan tot vermoeiden en belasten en beladenen, mensen die met hun zonde belast waren, nee, maar naar luidt van het Evangelie heeft hij het ook gepredikt aan de stijven van hart, aan degenen die verre van de gerechtigheid waren. Die als een verloren zoon vluchtten voor God, gelijk Adam. Maar hij heeft de klank in Gods stem gehoord, de droefheid, toen God riep tot Adam: ‘Waar zijt gij?’

Nou, als je dat in je leven hoort, dat God je roept, dat Hij je kwijt is, dan kun je niet verder, dan kun je echt niet verder! Nu, tot de stijven van hart heeft hij gepreekt, om de mensen te roepen tot bekering en geloof en toen Bert die verschrikkelijke werkelijkheid zag, dat zij zich niet bekeerden - in de vreselijke val, waarin het mensdom gevallen was - zich niet bekeerden en niet geloofden, toen heeft hij nochtans gesteund op het woord van Zijn God en geloofd, dat doden zouden horen de stem van de Zone Gods en die ze gehoord zullen hebben, zullen leven! Dat is de kracht van zijn prediking geweest.

En Christus, alzo verhoogd zijnde, bleek het leven en de kracht van zijn bediening. Zo hebben we Christus in de prediking mogen aanschouwen. Hem in Zijn lijden aanschouwd, als dat lijden, dat waarlijk weegt in Gods weegschaal. Niet *mijn* lijden, maar *dat* lijden. De tranen van Jezus gezien, die de Vader bewogen en we hebben in de offerande van Jezus Christus een volkomen vrede gevonden. Een volkomen vrede! En daar mag hij nu van zingen.

Maar God weet dat jullie achtergebleven zijn, hoor. Hij weet dat echt! En bij God zijn milde handen en vriendelijke ogen. Jullie hoeven niet bang te zijn, dat je niet bij Opa mag zijn straks, maar. . . dan moet je wel dat pad lopen, dat Opa ging, geweest heeft; dan moet je wel naar het Woord van God je leven inrichten en dan moet je kiezen: verschrikkelijk moeilijk, onmogelijk, maar als je een traan in het oog van de Heere Jezus ziet, dan is het zo gebeurd, hoor. Dan wil je nooit meer anders! En dan word je echt gelukkig.

Nu, die God gaat met je hoor, Alie, echt waar. En ja, mensen, ik ken jullie allemaal niet. Maar ik ken er toch nog wel enkelen uit de tijd, dat hij in Sannieshof was. Daar heeft hij veel liefde ontvangen. Daar wil ik jullie voor bedanken en ook hier in Potchefstroom. Hij had een groot hart. Het was ook wel eens een ondeugende man. Hij kon je als vriend ook wel eens een keer goed de waarheid zeggen, maar dat heb je er toch zo graag voor over, hè. Want de liefde bedekt alle dingen.

En als de Heere nou een ding zou begeren van jullie, dan is het natuurlijk dat je in Zijn wegen wandelt. Daarom zeg ik met de apostel Johannes: ‘Hierin verblijdt ik mij, dat mijn kinderen in

de waarheid wandelen.’ Doe dat en God zal jullie zegenen. Dan zal er straks geen scheiden meer zijn. Dan zullen we Hem aanschouwen en we zullen kennen, zoals we gekend zijn. En dat duurt eeuwig! Dat is onze God en dat was de God van Bertus. Ik dank jullie.

Bedankings: Ds. W. Vergeer, de plaatselijke predikant van de gemeente van Potchefstroom - Oos

Broers en susters, Ek ga eers een motie van deelneming namens die kerkeraad van die gemeente van die gereformeerde kerk van Potchefstroom - Oos an mevrouw Huisman en die kinders en die kleinkinders en familie oordra: mag die Heere u rykelyk vertroos deur Sy woord en deur Sy Gees, wat die Trooster is en mag Hy, so as Hy in die psalm belowe, u voortlei in Sy raad, Hy is ons Hoop en Hy is ons Toeverlaat. In ons gemeente is veel liefde en sorg vir u. Ons sal ons best doen om U by te staan.

Dan wil ek graag namens Hugo, die oudste seun, die volgende bedankings an u voorhou: Eerstens an alle anwesigers, baie dankie vir u meelewe. Sommiges van u het ver gekom en u kon ook veilig reis, daarvoor dank ons die Heere. Selfs uit Nederland en dat is in die gemeenskap van gelowiges, wat God Sy liefde en sorg vir ons in moeilijke tyde sigbaar word. Baie dankie. Die familie stel u liefde seer op prys.

Een bysondere dankwoord an broeder en suster Treuren, wat voor hulle vertrek uit Nederland al veel gedoen het om regelings en kennisgewings aldaar weer te ge. En broeder Treuren word ook bedank vir die besielende word ter nagedagtenis wat hy net nou sal oordra, wat hy oorgedra heeft en ons dank hom daarvoor, dat ons ook kon sien, dat hy sy vriend geken het als een medegelowige. En dan ken een mens mekaar eers werkelyk.

Die susters van die gereformeerde kerk van Potchefstroom Oos word bedank vir die thee en koffie en verversings wat na afloop van die begrafnis hier in ons kerksaal aangebied word. U word dus allemaal hartelik uitgenooi, om vanaf die begrafplaas hierheen terug te keer, waar dan ook geleënheid sal wees, om as familie en vriende nog een persoonlike word met mekaar ook te wissel.

Mevrou van Dyk word bedank vir die versorging van die ete wat vanmiddag van het huis van mevrou Huisman bedien sal word.

Verder Freddi Swanepoel van Swanepoel begrafnisdienste word bedank vir die diens wat hij as ondernemer waarneem.

Suster Margaretha Kursten, ons orgeliste, word bedank vir die begeleiding van die sang en die orgelspel en ons koster, broeder Johan Koetsier, word bedank vir die regelings in die kerkgebou, in ons kerksaal as ook vir die opname van die verrichtinge hier, wat ook op die band beskikbaar sal wees en daarmee broeder Johan Kursten, suster Margaretha se echtgenoot ook gehelp, ook baie dankie.

Aan Ds. Kleppe vir die bysondere wyse, waarop hy vanogtend instrument was om God Se troost an ons te bedien. Baie dankie. Ons dank ook die Heere vir die mooie gawes in die gesondheid, dat u dit ook nog kon doen. Dit beteken vir Mevrouw Huisman en die familie heel veel, dat juis ook u, ‘n collega van Ds. Huisman, wat ons in die moeilijke tye met God Se woord kom vertroos. Baie dankie.

Dan wil die familie graag die bysondere woord van dank uitspreek, naar almal, wat in die laaste jare met Ds. Huisman se versorging gemoeid was. U weet ok almal, dat hy lank gely het an Alzheimer, een bysondere moeilijke siekte, wat, so as in die preek gesê is, gestroop is, maar nooit van sy geloof nie. Ons bedank die dokters en die verpleegsters wat met hom omgegaan het en bysonder dank ons Christa van der Spoel, wat dikwels ook in die aand behulp was mit sy versorging, sodat mevrou Huisman en Marjan een bietjie kon rus. Marjan het u al gewaarwor in die preek. Die het geen tyd of moeite ontsien om haar ouwers by te staan nie. Dank de Heere vir die genadekrag, wat Hy an haar geskenk het. En ook an al die

andere kinders, elkeen van u het op die eie manier veel gedoen, om die swaar siekte te helpe drae. U het as gelowiges mekaar se laste gedrae en so het u die wet van God vervul, tot Sy eer.

En dan natuurlik ook an mevrou Huisman, wat met buitengewone getrouheid en liefde haar man bygestaan het. Mevrou Huisman is deur God Se genade een merkwaardige vrou. Al die jare wat hij gesond was, as bedrywige dominee, as sendeling naar die vreemde Suid-Afrika, as bekende prediker en voorganger, was u getrou an sy sy en het vir hom een huis geskep, waarin hij steeds kon terugkom en waar hy kon rus. En toe hy siek geworde is, was het met u nie anders nie. Wy het ons gesie dat, wanneer God an een mense een kruis gee om te drae, dat Hy ook die krag gee, dat ons dat kan doen. Ons eer God daarvoor, maar daarmee saam sê ons as die Spreukedichter: 'Wie sal 'n deugsame vrou vind? want haar waarde is ver bo korale.' Die beloning, mevrou Huisman, lig weggeborge by God.

Tenslotte wil die familie an God die dank en eer bring vir 'n liefdevolle echtgenoot, 'n toegewijde vader en grootvader en 'n buitengewone begaafde dominee, wat aan hulle geskenk was. En hom kon hulle, en baie medegelowiges, veel van God Se goedheid beleve en dit is so dat God hom nou opgeneem het in hemelse heerlikheid, waar hij jubel en juig sal, met al die uitverkorenes, en so as ons genoem het, van harte, na sy sware stryd op aarde. Maar same die gelowiges van alle eewe bely ons, dat God se woord onverganklik is. Dikwels sal ons terugdenk an die boodskappe, wat hy kon bring. In dank sal ons opnuut sê: 'Hoe lieflik is die voetstap van hom, wat die goeie boodskap gebreng het.' In se woord en God Se woord sal hy by ons bly, totdat ons hom eindlik weer mag terugkry in en dat in ewigheid. Baie dankie.

Ds. Kleppe bedankt de sprekers.

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.